

Som om det var



förr

Fredrik Lindberg hade varit pensionär i över tio år nu. Han var på väg till sin gamla hemstad för en begravning av en gammal vän. Eller vän, det var en han kände för länge sedan. Men de hade hållit kontakten genom telefon, e-post och det där Facebook. Nu hade Sven avlidit, 83 år gammal. Det var för det mesta bara begravningar nu, tyckte Fredrik. Inga vanliga fester, dop eller födelsedagar. Man slutar fira födelsedag när man var så gammal som Fredrik. Ljusen får inte plats på tårtan. Han såg inte fram emot begravningen. Men att återse sin gamla hemstad, som han lämnade för, tja, en 30-40 år sedan, *det* såg han fram emot.

X2000-tåget gled sakta in på stationen i hans lilla gamla hemstad. Jaha, han kände igen sig när tåget kom in på perrongen. Stationshuset var kvar och sig likt om än med en modern, var det väl, tillbyggnad. Ful.

Avstigning till höger i färdriktningen, sa en högtalarröst. Ja, det var väl Cecilia, tågvärden. Alla skulle absolut presentera sig med förnamn numera, bussförare, tågvårdar, kypare, ja, alla som man bara ville skulle ge bra service i stället. Nåja, alla var väl inte dåliga. De var bara mer stressade än man var förr.

Han kom ut på stationsplan. Det såg ut som det hade gjort i hans barndom, innan han flyttade till storstaden. Några nya hus, folk som drog väskor på hjul, de där som väsnas för att de hade små, billiga plasthjul i stället för riktiga hjul, andra typer av bilar, inga hästskjutsar. Märkligt,

att det faktiskt fanns hästskjutsar när han var liten. Ja, då är man gammal, tänkte Fredrik.

Han hade bokat ett rum på Centralhotellet, som låg bara hundra meter upp på Storgatan. Det hette visserligen Select Central Hotel nu. Men det var det gamla Centralhotellet i alla fall, även om det var moderniserat. Han drog sin väska med de små plasthjulen uppför Storgatan. Hotellet såg fint ut. Det var sig rätt likt det med, även om det var moderniserat.

Emma hälsade honom välkommen. Hans rum låg på andra våningen med utsikt över Storgatan och mot stationen. Det var hyfsat stort och såg bekvämt ut. Det var det man ville ha nu, bekvämlighet. Rummet hade minibar, fåtölj, stor bred säng och dusch. Skönt, tänkte Fredrik, dusch, inget badkar. Man kom inte i det och heller inte ur det numera. Han skulle vila lite innan han gick ner till hotellrestaurangen.

Restaurangen hette Bistro Centrale, av någon anledning. Han åt en liten biff av något slag och drack en öl till det. Efter middagen tyckte Fredrik att det trots allt hade varit bra mat och en god öl. Men nu var han trött. Han skulle sova skönt innan han i morgon skulle träffa gamla vänner från barndomen. Suck.

Nästa morgon, efter duschen, gick Fredrik ner till Bistro Centrale för att inta frukost. Hm, det verkade lite annorlunda nu så här på morgonen.

”Välkommen, herrn”, sa en elegant uniformerad man. ”Var så god.”

Han visade Fredrik till ett bord vid fönstret, ett bord med vit duk, riktiga bestick, flera glas, riktiga servetter.

”Önskas kaffe? frågade kyparen.

”Ja, tack.”

”Och i övrigt? Vi har omelett, bacon, bröd och olika sorters pålägg, ost.

”Ja, tack, gärna.”

”Jaha, en standardfrukost då för herrn. Kommer straxt.”

Herrn, tänkte Fredrik. Det var annat det än du, gubbe, vad ska ru ha? In kom snart omeletten, några små korvar, bacon, en korg med doftande bröd, smör på ett fat, några fat med prickig korv, en liten ost och sill. Sill. Det var länge sedan han ätit sill till frukost. Men allt smakade gott om än kanske lite lite kryddat.

”Ah, det smakade bra”, sa Fredrik till kyparen i uniformen.

”Det var roligt att höra att Centralhotellets restaurang erbjudit en välsmakande morgonmåltid.”

”Centralhotellets restaurang? Heter det inte Bistro Centrale?”

”Nej, verkligen inte. Vi är en fullvärdig hotellrestaurang med fullständiga rättigheter. Från klockan tolv, dock.”

”Nå, det låter bra.” Fredrik var lite konfunderad.

Han klädde sig på rummet och förberedde sig på begravningen. Suck, igen. Fredrik steg ut på Storgatan. Man skulle samlas på Bergdahls festlokaler. Där hade Fredrik varit flera gånger på olika fester, bröllop,

farfars begravning och födelsedagar. På Storgatan på väg mot festlokalerna passerade en hästskjuts honom. Va, tänkte Fredrik. Hmm, en turistgrej. Bergdahls såg sig likt ut. Nästan lite för likt efter alla år.

Han klev in genom porten. Där stod många personer i små klungor och talade tyst med varandra. De var alla klädda i svart. Fredrik hade en mörkblå kostym på sig. Hmm, han stack ut lite. Nå, den var ju mörk i alla fall. Det var ovanligt många barn, tyckte Fredrik. Hade Sven så många barnbarn? Hmm.

En liten kille stod ensam i en alldeles för stor svart kostym och såg så ledsen ut.

”Hej”, sa Fredrik.

”God dag”, sa pojken.

”Kände du honom väl?” frågade Fredrik.

”Ja, han var min bästa kompis.”

”Vad heter du?”

”August.”

”August”, sa Fredrik. ”Jag kände en gång en pojke, som hette August när jag var liten. August, och mer?”

”August Nilsson.”

”Ja, så hette min kompis då också”, sa Fredrik lite konfunderad. ”Jag heter förresten Fredrik.”

”Fredrik?” sa pojken förvånat. ”Det heter min kompis också. Hette. Fredrik Lindberg.”

”Oj, vilket sammanträffande. Det heter jag med. Hmm, vilken liten värld.”

”Ja.”

In genom porten kom nu några sörjande, ett par vuxna och två pojkar. Den ena pojken hade en stödskena utmed ena benet.

”Polio”, sa August.

”Polio? Har han inte tagit sprutan?”

”Sprutan?”

”Ja, poliosprutan.”

”Nej, han fick barnförlamning för några år sedan.”

”För några år sedan? Märkligt.”

”Ja. Han heter Ludwig. Fast vi kallar honom Linken.”

”Linken? Men det hette ju en annan kompis jag hade”, sa Fredrik. ”Han hade också polio. Nej, det här övergår mitt förstånd. Hur känner, eller jag menar kände, ni Sven?”

”Sven?”

”Ja, han som ska begravas.”

”Han heter inte Sven.”

Linken kom fram och sa:

”Hej, Agge.”

”Det här är Fredrik.”

”Han också?”

”Ja.”

”Du, Linken, ehh, Ludwig”, sa Fredrik. ”Heter du möjligen Strand i efternamn?”

”Ja. Hur vet ni det?”

”Men...”

Fredrik var förvirrad. Han måste fråga.

”Vad heter han som ska begravas?”

”Det är våran kompis Fredrik. Fredrik Lindberg.”